

Glasilo

SLOVENSKIE

Krajine

NOVINE

Sudnik

Maribor

Cena na leto doma 10 din. ali 40 K.
V Ameriko cena na leto 25 din. ali 100 K.
Kam doma na eden naslov od deset falatov
više hodi, dobijo naročniki i kalendar brezplačno.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanov v Črensovci.
Namestnik v uredništvu Berden Andrej, kaplan
v D. Lendavi.

Rokopisi i naročnina se pošilja na
uredništvo ali opravništvo Novin v Črensovci
Prekmurje. Oglas, (inserati) se tudi tu
sprejmajo. Cena ednega kvadratnoga centimetra
za ednok 50 par ali 2 K. za večkrat popust
od 5% do 35%.

„Vredništvo i opravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje.“

Vsi, ki do rok dobijo to prvo številko „Novin“, naj je pošlejo nazaj, če neščelo Novin meti na celo leto. Zapišejo naj samo gor „nazaj“, ali „ne sprimem“, pa jih poštnina nikaj ne košta. Prosimo pa vsakoga, količkaj je li mogoči, naj aldūje 40 K. Za svoj i cele naše „Slovenske Krajine“ hasek. Delamo vse brezplačno! Če dosta naročnikov bo, ostane nekaj čistoga za naše sirote i siromaške dijake. Kristušovoga duga i teh svojih sirot ne zavržite!

Uredništvo

Nove poti.

Novo leto nam vsikdar kaže nova krizopota, letošnje pa ešče bolje. Dosta poti stoji pred nami i ne vemo na štero naj stopimo. A vse se vrtijo okoli dve glavnivi. Clejmo jivi. Prva se vidi lepa bogata, sam zlat se vala po njej, mleko i med cedi, peške poti niti ne kre nje; v svili i zlati se tere v automobile na njej vse naprej i vabi vsakoga glédalca: hodi za nami tudi je dobro. Pa napis? spitavajo oni, kim dūšnavest ešče ne ščista zaspala. Napisano je naime na to pot: pot krvice i nesilja. Pa ki na njoj se valajo v dobroti, odgovorijo: ka te briga napis? Poteri si glas vesti, Boga si zbris z pred oči, srce si otrdi, suza sirote naj te ne gene, njenoj nágoti se smeji, z njenoga glada se norca napravi, njeni dečki sleči z vere! Ne misli na drugi svet, vej ga tak nej, hodi pa vživaj... Pa za temi trdokornimi kričači, ki ljubézen nosijo na lampah, sovraštvo pa v srci, idejo v nogi... Idejo v politiki, idejo v špekulaciji, idejo v listaj... Obetajo dosta, ne dajo pa drugo kak blato na vse ka je poštenoga, krščanskoga. Jeli, poznate jib? Sovražijo vse, ka kaže na vero v Boga, naj je dūhovnik, ali cerkev, ali molitev ali šola krščanska itd.

Na to pot naš krščanski list nikdar ne stopi. Dobičkov ne išče sebi nego ljude, štero vodi i „Krajini Slovenskoj“, štero služi. Naša pot je ta druga, „pot pravice“ se veli. Kristuš je hodo po njej, trnjava je. Vse sirote i vsi pravični po njej hodijo. Z one gladke zlate poti se režijo prek. Kažejo nam svoja prebogata oblačila, gda mi goli dregečemo i psovke pa cone v nas mečejo pri bogato prestreltom stoli, gda mi od glada vkuškajemo. I mi s te poti li dolj ne idemo. Pravični smo. Vsaka pot se ednok dokonča naša tudi; njihova tudi. I gda se dokonča, plačo debi naša pravica i tudi njihova krvica. To tak bo. Tajenje nikaj ne pomaga. A pot pravice da tudi dūšni mir. Toga na krivičnoj poti nej. I od toga mira vekše sreče tudi nej na zemlji. Za srečen konec i za blaženi mir dūšne vesti ne aldūjemo pravičnosti. Ostanemo pregnani, ošpotani, z blatom ometani na toj poti — a sunca pravice, štero se z naših src žari na toj poti, hudo bija krvica nikdar ne mora zblatiti.

Z čistov dūšnov vestjov idemo naprej, da iščemo vse dobro celoj „Slovenskoj Krajini“, vsem štere koli vere i narodnosti

so, z Kristušovom ljubeznoštvu vu djanji i ne samo na lampaj. To je naš namen. To je bio i vsikdar. Tomi de služo pali povekšani naš list „Novine“. To je naša „krščanska“ politika: „vsakom vse postati“ podpora siroti, opomin blodnosti a vse z ljubeznoštvu. I gda za tem idemo za vsakoga vse postanemo pohvalimo dobro pri vsakom, obsodimo hudo i škodljivo za naš kraj tudi pri vsakom. Dela, djanje gledamo, hvalimo ali grajamo kak so vredna, osebe (peršone) pa vse ljubimo brez razločka. Vgorečoj ljubeznoštvu do Boga i svoje slovenske domovine, začnemo to novo leto z povekšanimi „Novinami“, šterim cena je 10 din. ali 40 K. Kam na ednok naslov 10 falatov vkušphodi, dobijo vsi i kalendar brezplačno. Za Marijin List, ki ga še meti z Novinami skupno, more dati dobrovoljno podporo. Naš kraj šejo liberalci raztrgati. Ka ostane star spomin z Kocelové dobe, gda se je tudi kraj do Blatnoga jezera zvao „Slovenska Krajina“ i ka nas té spomin veže vkuš na enotno borbo proti raztrganji, mo rabili pali staro imé, štero sme i za Vogrov rabili; zvali mo naš kraj kak smo ga i dozdaj zvali, prek jezerolet do dnevnega dneva: „Slovenska Krajina“, Novine po za njen glasilo. To celo Krajino, vse njene prebivalce brez razločka vere i stana i narodnosti do branile i zagovarjale „Novine“ z pravim krščanskim duhom v novoj državi, da njene mejé z zadovoljstvom ljudev obtrdijo, zasigurajo.

Slovensko ljudev, štero je prek jezerolet bilo raztrgano i komaj ednok se je zdržalo, ne damo razcepiti. Močno autonomijo želimo za celo Slovenijo i posebne pravice v njej za „Slovensko Krajino“. (Prekmurje.) Nadvlade nad nami nišče nesme meti kak je mi tudi nad drugimi neščemo meti.

To je naša smernica. Ki znami čuti, naj nas podpira.

Črensovci, 1921. jan. I.

KLEKL JOŽEF,
vp. pleb. urednik Novin.

Koma bodemo šli delat?

Dragoča je velika. To vu sebi nikaj ne dene. Či drago moram kupiti, drago bodem odavo. Že pred bojnov sam se včio, da dragoča na dobro stanje prebivalcov kaže. Madžarsko je bilo navrhunci svojega dobrega stanja, kda so iz Rumunije goske, iz Srbije svinje švercali.

Na naših mejah je švercanje prenehalo. Nišče več ne nese na Madžarsko svinj, teocov, ne žene prek krov i konjov. V Jugoslaviji lehko dragše oda.

Kmet, ki si vse pripova i ešče lehko kaj oda, ne sme se tožiti, mi je pravo eden siromak. Nego mi se moremo tožiti, je pravo dalje, ki smo na Madžarskom bili na žetvi. „Ti ljudje“ so ne za siromaka. Vište, dve deteti mam. Služit ne morem iti, na repo sam tudi ne mogla iti od njih, doma sam pri pavrah delala za sloge, da krompiš mam na zimo. V leti sam hodila na žetvo na en mesec, prislužila sam si tri metre silja. Madžari so prek pustili, od meterskega stota sam plačala 12 koron, tudi sam pa plačala — ne vem že stalno — 80 koron. Penez sam ne mela, mogla sam telko silja odati. Ne morem razmiti, da jas sirota tak velko dačo morem plačati državi za moje župljane trude.

Gospodje na vladu vzemite si naprej to boljšo dūšnovest, pitajte sebe, je slobodno siromake prešati?

Ali je šečete kaštigati, da na Madžarsko hodijo delat? Nam je tudi ne po voli, da naši ljudje „na repo“, na žetvo hodijo. Nam je tudi ne po voli, da šolska deca že meseca aprila odbeži i komaj na vse svecovo domo pride. Nego pred silov težkoga življenja moramo tiho postati, žalostno, nego tak je, da ob prvim pride krūh, potem pa kultura, včenje i znanost. Vadljujemo, da kultura i znanost žrtev (aldov) prosi i pozira ivu tom včpanji čakamo onoga, ki nas zdigne više, da mo si mi doma krūh iskali.

Zato pa dokeč se nam boljše ne da, staro nam vkuš ne jemlite, tem bolje pomagajte nam staro bremén nositi. Stare navade se ne dajo na ednok doli vržti, staro vezalje se ne da na ednok odrezati.

Dajte po naših časopisah razglasiti prilike na delo. Bodite njim na pomoč pri potušvanji, pri vožnji silja. Po mali se navčijo k novim krajinam i delodajalcu, či je spoznajo, bodo je radi meli, ar je naše ljudev poznano tak vu Austriji na železniških progah i fabrikah, kak na magjarskih poljih kak delavno ljudev.

Približava se že vremen, kda do se naši ljudje pogajali na repo, na žetvo. Prosimo vse merodajne činitele, naj se interesirajo za to delo i naj šurko javnost obvestijo. Naj pripadnemo h kakšoj šteč stranki, siromakom pomagati, siromaške sloje zdigavati, je krščansko i narodno delo.

Kak je z carinov od zrnja delavcov?

V predstoječem članki naš g. dopisnik i pisatec pravično naglašuje krivično zacarinarenje žita naših delavcov i se poteguje za njihove pravice. Té članek mi da povod, da na krátki razložim kak stoji z carinov od zrnja našega delavstva.

Podpisani sam se to leto na vse štiri proti postavlao vsem krvicam, štere so se protile našem delavstvu, t. v Ljubljani kak v Belgradu. V Ljubljani je včinjena krvica, ka so naše delavstvo ne šteli pustiti prek meje na delo. To krvico se mi je posrečilo razvrti v Belgradu z poršnjov i protestom pri g. ministri dr. Kukovci, ki so me posluhnoli. Gdaj pa prišlo čas, ka je naš delavec voz domo zaslženo zrnje i se je terjal od njega krivična carina, sam včasi brzojav v Belgrad na generalno direkcijo carin g. direktori, naj zastavijo zacarinanje. Za odgovor sam dobo, ka oni to brez ministrovoga dovoljenja ne morejo. Idem zato hiso v Belgrad i ar so g. finančni minister hodili v Londoni — poiščem gor g. ministra za socialno politiko dr. Kukovca. Prle sam pa dao vkljupspisati po vseh vesnicah imena naših delavcev, njihovo vrednost, keliko so zrnja zaslžili i keliko carine plačali. Te podatke — velik kump jih je bio sam izročil g. ministri osebno prosivši z celov smilenostjo svojega srca, naj našim sirotom pomagajo. Obljubili so mi zastalno pomoč i me zgonili k svojemu pomočniku, naj si z njimi dogovorim, kak bi to stvar vred postavili. Jaz preporečam to, naj se seznami županov po občinah lepo vredijo, penez pride na glavarstvo i se carina da nazaj. Preporečao sam za prepis ureditev teh podatkov g. dr. Einspilera uradnika na tom ministerstvu, ki so to delo tudi drage vole zvršili. Sami g. ministerski pomočniki so mi pravili: ide vam to. Glejte naši Srbijski delavci so tudi pripelali svoje zrnje z Bolgarije, kje njive majo, pa carine neso plačali. Ves blažen iden domo z Belgradu. Srce se mi je veselilo, ka sam meo priliko dobro včiniti našim srimakom. Vložil sam pa zato še posebno spomenico na ministerski svet (ministr tanacs) pa v njej znova proso toga, naj se carina našim delavcem povrne. — Nov. 9. idem pali v Belgrad. Prva pot mi je bila do g. ministra dr. Kukovca. Rad bi zvedo veseli glas i ga telegrafo v naš gorički svet: carino dobite nazaj. Pa ne sam mogo to včiniti. G. minister Kukovec mi ves preplašeno naznanijo, nesam mogo toga dela skozprinesti. G. finančni minister pravi, ka nega zakona

poleg šteroga bi to lejko dovolio. Maš sem se ne razjokao! Te pa za vsakoga je zakon, samo za našega siromake ne? Milijoni se v oršagi ta zapravijo za nepotrebne reči, samo naš siromak nema zagovora, ka svoje laštno zrnje more državi plačati. G. minister so z menov vred bili pobiti i dali somi svet (tanacs) naj idem k g. direktori dr. Raduloviči, ki majo na skribi peneze za sirote, lejko do oni mogli kaj dati. Idem i za odgovor dobiti, nema novca. Tu se znova razdalostim. Dr. Radulovič mi pravi na to, naj idem k ministri financ. pa ga prošim, ka tisti penez, šteri je bio določen za l. 1921 a je že prepovedan za izplačilo, se sme pali vodavati do 31 dec. 1921. Idem g. finančnom ministru dr. Kumanudiji. Ravn te so prišli z Londona. Dela so meli predosta i nikoga ne sprejemali. K zvunredno so mene li sprejeli, ar sem kratek sprejem proso kak najlepše. Naprej dam svojo prošnjo i za odgovor dobiti, naj g. minister dr. Kukovec vloži prošnjo na ekonomsko financijski komitet, té nam bo dovolio okoli poldrugi milijon koron za naše delavce. (Ekonomsko financijski komitet je društvo sedmih ministrov, štero razpravlja pitanja penez i državnega gospodarstva.) Potolažen po tom odgovori pali običem ministra dr. Kukovca i direktora dr. Raduloviča pa jihva obvestim, ka mi je pravo g. finančni minister pa znova prošim njihove pomoči. Obrnem se tudi na g. ministerskoga predsednika Pašića i g. ministra poljedelstva Pučelja pa prošim ravn to. Z ednim pa dam po svojem klub pred zakonodajni odbor oziroma financijski odbor prošnjo, naj se vsem, ki majo prek meje imanye (og. njive) ali ki majo z árendo (z dela) tain prek zrnje, da smejo to brez carine spraviti vsikdar domo. Tudi drugih strank poslance sem oproso, naj zagovarjajo té predlog. Sam ministerski predsednik je za to i naša stranka z cele moči ka té predlog pride v zakon i te de za vsikdar merljavo carine na zaslženo ali lastno zrnje. Počakati morem zdaj zato, dokec se to pitanje ščista ne resi, tečas pa prošim naše delavce, naj mi zavupajo. Kak sam dozdaj tak bom tudi odzaj z cele duše včito vse, ka se njim odpusti carina i pridejo i do drugih svojih pravic.

KLEKL JOŽEF
vp. pl. nar. poslanec.

Znaš, šteri list je najfalejši na sveti? Naše Novine. Koštajo samo 40 K. na leto. Štiri belice odaš ali liter vina ne spišeš, imaš je. Inda si za štiri belice dob k večjemi 40 filerov. Novine so te pa te ko tate dve koroni. Pa so jeli, kak si sam pravo, fal bilé. Glej zdaj so še falejše. Inda si pet koron da za liter vina, za Novine pa si pravo ka so fal. Zdaj pa za stro dobro vino daš 66—80 K. pa še več, za ko ine pa same 40 K. Jeli ka so falejše kak inda? I ti tej naj falejših Novin ne bi meo? Za svojega branitelja 40 K. ne bi votčo? Tesko bi nam bilo to vrvati.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Veselo, blaženo novo leto želimo vsem našim dragim naročnikom, poznancom, dobrotnikom i njihovim domaćim. Vse Vas blagoslovim malo ježušek z obema rokicama. Tevi rokici trosita boži neskončno veliki blagoslov. Te bodi vseh vas. Za novoletne i božične pozdrave i voščila pa sprimito od nas najtoplješo zahvalo. Uredništvo.

Starije, so vaši sinovje ali zetovje notri odrukivali? Ka ste njim dalj na pot? Peneze? Potrošijo je hitro. Dober tanač? Pozabijo ga na prvoj majstrij. Stalno more nikak mesto vas kre njih biti, ki de je čuval i brano pa na dobro opominao. I té nekak je dober Bog na dvá načina: 1. po dobrom čtenji 2. po svetih mešah. Za naročnike naših listov se mnogo svetih meš služi. Naročite Novine krščanski list svojim sinom, ka do delnicje svetih meš i ka de je dober krščanski duh naših listov čuval pokvarjenosti i mlačnosti vu veri. Vojakom damo za 40 koron vse, Novine, M. List i kalendar. Naročite je vsem, ali več staršov vkljup edne če so sinovje v ednom mestu vu vojaškoj službi.

Za gladajočo rusko deco so nabrali g. Janez Szép učitelj v D. Lendavi v svojem IV. razredi 190 K., Adela Szép učiteljica pa v I. razredi 140 K.

Prošnja. V Soboti gimnazijo obiskavljajo 125 dijakov, zvun 12 vsi domaći. Večina teh nema potrebnih knjig, mnogi tudi nej obleke pa hrane. Za vse te skribi "Odbor dijaške kuhične v M. Soboti, gimnazija". Na te naslov naj pošlje vsaki ki premore i z smilenosti kakši dar, da se more dajakom kaj razdeliti.

Vozni red na železnici D. Lendava—Čakovec. Iz Lendave idejo trije vlaki na den v Čakovec: Zajtra ob 7 vuri, popoldne ob 1·20, i v noči ob 12 vuri. Pride v Lendavo ob 12 vuri poldne, ob 7. večer i ob 1/2 12. v noči.

Podpirajte Novine!

Osmi večer gospa večerjala:
Osem turbic s turcibami.
Sedem kravic itd.

Deveti večer gospa večerjala:
Ka je mela, vse pojela,
Nazadnje pa po petli šla.
Osem turbic s turcibami,
Sedem kravic s kravicami,
Šest srnčic s srnčicami,
Pet recakov, perotnjakov,
Štiri rece, tri grlice,
Dva goloba, edno ftico, jerebico,
To, to, gospocko ftico to.

Aldov šatringe žrtev praznovore.

Na Ravenskom je živila Kisilakova Nana. Tam nakonci neke ravenske vesi v prelepoj morskoi dolini se je zibala njena zibelka i jo je zibala tudi svoje jedino dete, štero njoj je pa v mladosti mrlo. Bila je bogata i bogato se tudi oženila. Sebi vreden par je najšla ne v tom smisli, da bi se ljubila, nego v tom, da sta oba bila skopa i nevoščena kak drugim tak i eden ovom pa samomi sebi. Kakše čtenje jihva ne veselilo. — Brez toga sam grato bogat — je odgovoro navadno Ferko, — brez toga se lejko žive. A kak on, tak je trdila tudi Nana. V tom sta vsikdar edna bila: prgiščo prle trikrat poglednoti,

pa samo te dati vō en cvajr, kak po Ravenskom pravijo. I ar sta nikaj ne čela i tak nej i znala od sveta, tembole sta se držala starih šatring. Na fašenek sta slive i drugo drevje zobesila z stučki (kocen) ka de praj tebole rodilo. Gnoja sta njemi ne voščila dati, tudi je ne z vapnom poštihati, kak so to drugi delali, ki so se včili sadoreje. Okoli vüzma je cingulasi pár krajarov porino Ferko za hoštje. Té njemi je te že dao tiste robovje, štero je pri rezanji više ostalo i štero niti dvorjenje neso šteli pojesti. To robovje hoštij je neso domo i nalektivo včelam, ka do več gjarp i meda nosile. A bilo je vse zaman. Slabim trdjam cukra kupiti ne je voščo, ometeka za čistiti tudi ne, kaptare delati pa dajo samo norci — si je zgučavao i potom je prišo tak daleč, ka je pripovac komaj telko medu, ka njemi je spékla Nanika na sveti post medene "idinječe".

Na njivah sta pridniva bila. Delala sta kak živila i dobro navadno pripovala. A zadevoljniva nikdar nestra bila. Privoščila sta si kaj bolšega tudi malogda. V časi tak skrivoma si je nametala v skledo kakše žličnike i je požirala samo na po zgrižene, da bi jo Ferko ne zadobišo. Ednak si je ednoga ravn v zobe djal, gda so se dveri na predkleti naglo odprle. V strahi da jo ne zadobiša mož, je hitro celi štrukl požrl. A té ne je meo nikše sile, pomali je šo dol po guti i davio Nano. Reč njoj je zbegnola, skože so jo pobile i gda jo je mož pitao: zakaj jočeš — je odgovorila: malo tikvi smo letos páli pripovali.

(Dale)

Prvi večer gospa večerjala... Narodna.

Prvi večer gospa večerjala:
Edno ftico, jerebico,
To, to, gospocko ftico to.

Druži večer gospa večerjala:
Dva goloba, edno ftico, jerebico,
To, to, gospocko ftico to.

Tretji večer gospa večerjala:
Tri grlice, dva goloba,
Edno ftico, jerebico,
To, to, gospocko ftico to.

Štiri večer gospa večerjala:
Štiri rece, tri grlice,
Dva goloba itd.

Peti večer gospa večerjala:
Pet recakov, perotnjakov,
Štiri rece itd.

Sesti večer gospa večerjala:
Šest srnčic s srnčicami,
Pet recakov itd.

Sedmi večer gospa večerjala:
Seden kravic s kravicami,
Šest srnčic itd.

Novi vuk v ovčenoj obledi. Pazite da vas ne zgrabi i raztrga! Té novi vuk je eden liberalni list, šteri še kmete zasebe pridobiti. Zoyé se „Naša vas“. Urednik toga lista je neki dr. Anton Novačan, ki je bio tajnik liberalno-samostojnega ministra Puclja. A svalila sta se, i zavolo toga je odstopo Novačan od samostole stranke i zdaj zača vodavati novi list „Naša vas“, v štetom blati svojo prvejo stranko, nastavlja pa med Slovenci srbsko kmetsko stranko zvane „zemljoradničko“ stranko i že v prvoj številki toga lista napelava naše katoličansko i evangeličansko ljudstvo, naj povrže vero svojih očakov i stopi v národnou cerkev, kakše Kristuš nigdar ne nastavo. Popravici vabi vse kmete v srbsko pravoslavno cerkev. Što koli dobi do rok té veri i kmetskimi stani sovražni list, naj go pošlje nazaj. Trebe samo gor zapisati: nazaj. Pa če večkrat ga li pošljijo, vseli tak napraviti. Veče henjajo z pošiljanjem. Naši dobrí možeš tū na Dolinskem so tak napravili. Ravencarje i Goričanci idite za njimi. Vsaki količaj proti verski list ne pustite v hižo, ar vam zagifta duso i celo družinsko življenje. Mam hvala Bogi zadosta i dobre krščanske liste, samo té si naročite.

Posojilnica v Črensovcih sprejma od vsakega, kje koli prebiva peneze na shrabo i dava interesa teliko kak vsaka druga kasa, ali banka. Če pa što vzeme na posodo iz nje, dobi penez na 7%. Tak si dužnik pri hrani pri 100 koronah 13 K. Indri plačuje 20% za posodov. To pa zato, ar pri kasi v Črensovcih se dela brezplačno. Ta posojilnica popolnom kmečka, uradniki v njej so sami domaći kmeti, predsednik pa naš g. narodni poslanec, ki delajo brezplačno pri njej i tudi drugi kmeti, samo tajniki i dnevní uradnik dobijo neko male nagrado (šenk). To pa vse zato, naj se sirotam more dati za falej interes na posodo. Dozdaj posojuje posojilnica zvün domače ešče törjanskoi i beltinskoj fari i občini Hotiza. Posojilnica stoji komaj poldruge leto, pa je že više milijon koron penez dobila na in terež. Vô je pa posodila više dvemilioni. Edni prineseo nazaj, drugi taki vô, zgubili se penezi tū nemrejo, ar je ta posojilnica zdržena vsemi posojilnicami v Sloveniji, šterih je više tristo i majo do petsto milijonov koron vrednosti. Najlepša prillika ti je, da pokažeš ljubzen do svojega bližnjega, če vložiš peneze v to posojilnico, ar pri pomoreb siromaki i potrebeni za falejši niter, ti si pa nikaj ne kvaren.

Slovenska deca pomagaj ubogoj ruskoj deci pomagaj onim, ki trpijo po nedužnem lakoto i mraz. Stem i drugimi lepimi, geniljivi mi rečmi te poziva okrojnoga glavarstva šolski odelok, slovensko dete šolar, šolarica da kelicu premorejo tvoji starši, darilješ na glad trpečo rusko deco. Celi svet se je geno i ide gladnim na pomoc. Več milijonov dece brez zadostnoga oblačila blodi po logaj, briogaj, votlinaj, polji i si i še živeš, pa ne najde ga. Zato pa jih mira na sto i sto jezere. Ostane samo tisto, štremi smilena srca pride na pomoc. Takše budi tudi ti slovensko dete! Smileni budi do naših i vseh sirot. Ki smilnost seja be tudi smilnost žeo.

D. Lendava. G. Dr. Gaber Mirko, sodniški predstojnik, so premeščeni v Ljutomer. 28. dec. so nas povrgli. Cela Lendava žaluje za vrln možom, ki je bio pravičen proti vsakom i kje je zaveden bio svojega visokoga sodniškega poklica. Če smo kaj dobrega imeli i še niamo v D. Lendavi, to je sodniško osobje, proti šterim smo še nigdar ne čali žalne reči. Želemo g. Gaberju na novom mestu tudi obilo sreče.

Ivan Grobelnik, official pri sodniji, v D. Lendavi so pa odšli v Slovenski Gradec. Tudi so bili i oni veren i dober uradnik, za šterim žalujejo ne samo nihovi kolegi, nego tudi vši lendavčarje. Obilo sreče na novom mestu!

Tolvajija. Z Velke Polane so na sveto noč odeniali Žalig Marki neznani tolvaje dve kobili, vrednivi sta bile do 60 jezer koron. Kobile so bile gnane prek Lendave. V Lakoši so ešče pitali od ljudi, ki so šli domo od polnočnice, či je že daleč D. Lendava. To ide vse prek granic na Vogrsko. To naši dični graničarje ne opazijo, nego kakše sirote, ki si kaj prinesej, aja tiste že zadrobisajo.

Na Ivanci so priredila šolska deca na Štefanovo večer lepo igro, štero so obiskala tudi Strehovska šolska deca pod vodstvom tamošnjega g. vučitela. G. vučiteli Benkoviči se zahvalimo, da se tak pridno trudi za naš slovenski narod.

V Dobrovniku so vkradnoli Gross Samuejevomi hlapci iz Fokovec dol s kol 50 kil cukra.

Misijonski kalendar. Priporočamo prijatelom misijonov lepi kalendar, ki se zove: Marijinmisijonski kalendar. Dobi i naroči se v Misijoniči v Grobljah, pošta Domžale. Cena njemi je 3 dinare (12 K.). Prijatelje misijonov, naročite ga in širite ga med svojimi znanci!

K odaji je lepo, fino pohištvo za obednico i spalnico v M. Soboti pri dovi Imrey Jürja, bivšoj poštarici. Pohištvo ne je fabrično delo.

Plemeniti dar. Dr. Némethy Vilko so ob prilik smrti svojega očeta törniškim siromakom 2000 koron darovali. Bog plati!

Némethy Ferenc, vpokojeni törniški notariš so 21. decembra v 83. leti svoje starosti po krščanskem pobožno vmrli. Naj njim sveti vekivečna svetlost.

Matjašovci. To je ena ves na najsevernejšoj meji našega Prekmurja. Jejudje so siromaški, na vekše si na Vogrskom ali v N. Austriji iščejo krūh. Telko nemajo, da bi na svojem mogli živeti. Ali verni dobri in pridni ljudje. Ta malá ves, šteri komaj čte 50 numer, si je že na novo euročila 16 Novin i M. Listov. Največja zahvala ide zato gorečimi dobromi fanti Želko Franci, šteri je neutrudljivo delao na to, da naše Novine naj kem več naročnikov dobijo. 220 K. so že naprej plačali za l. 1922. Prekmurski dečki i dekline nasledujte ga!

Kuzdobljanje. Tudi malo mesto v trikoti med N. Austrijov, Magjarskov i našov Jugoslavijov. Mesto pripada k nam. Na enom griči ima lepo kapelico, šteri slisi pod župnijo G. Lendava. V toj kapelici so melli g. kaplan Vinter iz G. Lendave božo službo na sveto noč i na božič. Pri svetoj mesi so lepo popevale domače dekle, štere so truda nepoznajoči g. vučiteo Hrvath Franc bogojanski rojenjak, naveli tak lepo popevati. Lustvo njim izraza najsrčnejo zahvalo za njihov trud.

Država.

Ministerska plača. Minister v našoj državi dobi dnevno 1880 koron, mesečno 56 jezera 400 koron, na leto 680 jezero koron. Jeli ka tak „po siromaškom“ je mogoče z toga živeti? Če je pa tak srečen, ka je edno leto minister, dobi v celom svojem življenju brez vsega dela samo zato ka je minister bio, plačo državnoga svetnika (államtanácsos) to je visokoga uradnika plačo, po njegovo smrti pa dobi njegova familijska bogato penzijo. I zdaj ešče nekaj. Oda so si to plačo liberalni (demokrati) i samostojni ministri podignoli z radikali i muslimani skupno so odredili, ka prej zavolo „siromaškoga ljudstva“ ne plače podigavale. Jeli, siromaško ljudstvo kak vas ljubijo! Zdaj pa ešče nekaj! Z obema rokama lovi star Pašič našo krščansko stranko i ponuja to bogato plačo dr. Korošci. I on neče te plače i neče ministerstva cela stranka. Terhi so na tebi, ubogo ljudstvo i neče te obteršti ešče bolje, nego znižati plače ministrom i tebe kembole razbremeniti. Več ti ne bom pravo, nadale si sam lejko premišlavš.

Davki (dača) po pokrajinali. Od nastavljanja Jugoslavije pa do 1. junija leta 1921. je plačano neposrednjih dač v dinarach: Srbija i Črna Gora stodeset milijonov štiristodevetdesetdevet jezera štiristotresetštiri dinar (110,499,464-92 din.) Hrvatska i Slavonija devetdesetštirimiljone sedemstodevetdesetsedem jezera osemstoeden (94,797,801-73) Vojvodina sedemdesetmiljono osemstopečest jezera štiristo dvajset (70,856,420-43) Bosna i Hercegovina šestdesettri miljone petstotdvajsetsedem jezera stotresetštiri (63,527,133-75) Dalmacija petmiljono dvestopetdesetjezero petstoštirideset devet (5,250,549-26) dinar.

Od taks leta 1920/21. Hrvatska i Slavonija petdeset milijonov sedemstodevetdeset jezera devetdesetštirimiljene dinar (50,790,970-31) Vojvodina štiridesetpetmiljono štiristotreseti ena tristotridesetdinare (45,431,343-32) Srbija i Črna Gora dvajstotrimiljone petnajstjezero štiristotridesetšedem dinar (23,015,447-36) Slovenija petnajstmiljono dvestoosemdesetpet dinar (15,284,485-05) Bosna i Hercegovina edenajstmiljono šeststošedesettri jezero sedemstošestdeset dinare (11,673,763-26) Dalmacija dvemiljoni osemstočetdesetštrest je zero devetstoštirinajst din. (2,896,914-20)

Od trosarine: Hrvatska i Slavonija šestdesetštrest milijonov tristosedem jezero tristosetdesetštiri (66,307,374-24) Vojvodina štiridesetenamiljona tristodesetjezero šestopetdesetdevet (41,310,689-97) Srbija i Črna Gora: tresetienamiljona devetstoosemdvajsetjezero štiristovda (31,928,402-70) Slovenija: dvajsetidevetmiljono šeststotresetena jezera petstotdesetšedem (29,631,557-56) Bosna i Hercegovina: petnajstmiljono sedemstočetpetjezero petstotdesettri (15,333,263-31) dinarov.

Od pristojbin i taks: znamk 1921. Hrvatska i Slovenija: dvajsetiosemmiljono petstotreseti jezero petstodevetdeset (28,530,594-24) Vojvodine: dvajsetpetmiljono tristodevetdesetena jezera dvejstodevet (25,391,209-60) Srbija i Črna Gora: šestnajstmiljono sedemstošestdesetosemjezero šeststošestdesetdevet (16,768,669-51) Slovenije: desetmiljono stostridesetštirjezero osemstoosemnašet (10,146,818-38) Bosna i Hercegovina: šestmiljono petstotrestetria (6,531,523-77) Dalmacija: eden miljon devetstošetdesetmezero osemstočest (1,937,866-31) dinarov.

Z teh podatkov je razvidno, zakaj želejo pokrajine prek Donave i Save autonomijo, med šterimi smo tudi mi Slovenci. Iz srca radi pomagamo, ka se opustošena Sibija na noge pomore, a penez naš pa le naj skoz naši rok ide v Belgrad, naj pomaga tam, a domače potreboča se pa ne smejo s tem v najmenšoj meri zanemarjati. Brez autonomije pa je to nemogoče.

Svet.

Naseljenost v evropskih državah. Najbolje gosto je naseljena Rusija, za njov Nemčija z 60 milijon 837,71 prebivalci; Velika Britanija (Angleško) ma z liskov 45 mil. 221000, Italija 39 mil. Francija 38 mil. Poljska 27 mil. Španjolska 20 mil. Rumunija 15 mil. Jugoslavija 14 mil. Cehoslovačka blizu teliko, Madjarska okoli 7 milijonov, Belgija blizu 8 mil. Nizozemska 7 mil. Austria 6 mil. Portugalska ravnotak. Svedska blizu 6 mil i Grčka ravnotak, Bolgarska blizu pet, Svicarska 4 mil. Finska i Danska nad tri mil. Norveška blizu trij, Estonija pol-druži milijon, Lettska ravnotak, Albanija 800 jezera, Gidansko 33 jezera, Klajpede 14 jezera, z Turke, Litve i Ukrajine nemam padatkov.

Pošta.

S. M. Gaberje. Prijeli smo vaše vrišlice. Zavolo službe ne oprostitve, mogoča je pa zavolo domačih razmer. Tisto ka ste predlagali poskusite, mi vas bomo podpirali. K. Dobrovnik. G. Blukovnica. S. Bogojlna. Vaše pritožbe izročili višje oblasti. Če ne bi pomagalo, mo ešče više Šli. P. Š. Vadarni. Do 1. aprila. Korovčarom. Od Cankovske posejilnice nam nišče nikaj ne glaso, ali njej tak ide glas v Novinah kak vsakoj drugej. Zavolo tega ka smo mi ne njé vopisali, nedo penezi zgubljeni. Glasi naj se notri kak druga posejilnica ali kasa. Za vse stare kase delamo, da bi se mogle odprieti. Voditelstvo vaše kase vam je dužno na znanje dati, kak stoji reč z njov. Bogastvo i poštenje voditela posejilnice odžene vsaki strah za zgubiček.

ZDRAVJE

kože, obraza, vratu, ruk, tako kakor tudi leparast las, se morejo samo skozi razumno nego lepote doseči. Tisočera pripoznanja so dospela od vseh dežel sveta za lekarstva Ferklera:

ELSA LILIJNO MLEČNO MILO najbolje blago, najfinješe „milo lepot“; 4 kosi z zamotom in poštino 98 Kr.

ELZA OBRAZNA POMADA odstrani vsako nečistost kože, sončne pege, zajedance, nabore, i t. d., naredi kožo mehko rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštino 52 Kron.

ELZA TANOCINA POMADA ZA RAST LAS krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepanje las, zaprečuje pruh, prerano osivelost i t. d., 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštino 52 Kron.

PRODAJALCI ako naročijo najmanj 12 kosov od jednega predmeta dobijo popust v naravi. RAZNO: Lilijo mleko 15 Kr. Brkomaz 8 Kr.; najfinješi Hega-puder Dr. Klugar v veliki originalnih škatulah 30 Kr.; najfinješi Hega zobni prašek v patent škatulah 80 Kr.; puder za gospe v vrečica 5 Kr.; zobni prašek v škatlu 7 Kr.; v vrečica 5 Kr.; Sachet diševa za perilo 8 Kr.; Šampoon za lasi 5 Kr.; rumenilo 12 listkov 24 Kr.; najfinješi parfem po 40 in 50 Kr.; Močna voda za lase 58 Kr. Za te razne predmete se zamot in poština pobej račun.

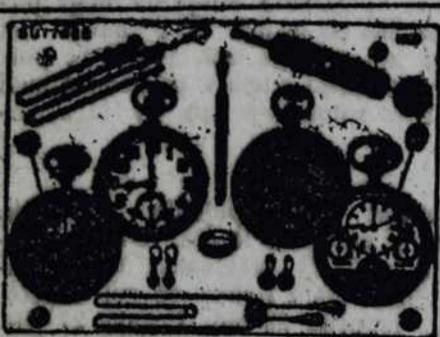
EUGEN V. FELLER, lekar STUBICA donja centrala 146. Hrovaško.

K odaji je v Markiševci
15 plügov trávnikov.

Naténčejše se zvedi v pisárni
fiškáliša dr. Aleksandra VÁLYI
v M. Soboti.

Srečno in veselo novo
leto želita vsem odjemal-
com in znancem,

ČEH in GÁSPÁR, trgovec
v Murski Soboti.

Vaša želja

Imeti res dobro in zanesljivo uro, je izpolnjena, ako si preskrbite uro iz znane urarske tvrtke SUTTNER. Prihranite si popravljanja in jezo. NAJFINEJŠE URE iz nikla, srebra, tula in zlata i. t. d. NAROČNE URE. Bogata izbirka verižič, prstanov, nhanov, naročnic, predmetov je izlata in srebra svake vrste.

Zahitevajte cenik s slikami od:
tvorniške tvrtke H. SUTTNER,
Ljubljana št. 945.

Trúge (škrinje) za mrtve v
vsakoj velikosti i vse mrtveče
potreboče kúpite najdalej pri
Albin Sagadin
v Beltincih.

Najvékšo izbiro vsakovrstnoga blaga za moške i ženske
po najnižjih cenah ma vsikdar Franc Seršen v Lotmerki.

Tisk E. Balkovič Dolnja Lendava

O O

Veselo i srečno
novo leto želes
vsem svojim
küpcem

FRANC SERŠEN,
trgovec
v LJUTOMERI (Lotmerki)

O O

Pozor, milinarji!
Prvovrsna švicarska svilena milinska
šata (paletni), kakor tudi
prična
volnena šata, 24 in 32 cm. široka,
priporoča trgovina
AVGUST ČADEZ, LJUBLJANA,
Kološverska ulica 35.
nasproti "Stare Tisajere gostilne."

Kúpim vsefeté kože i te
tidi vzemem v delo, kak se naj-
finje in hitreje izdelajo v fab-
riki I. Slinigoj v Ljutomeri.
Keže (leder) podplate i vse
šušterske potrebščine kak tidi
čisto garantirano tikveno olje
kúpite vsakdi den po najnižjih
cenah pri

Albin Sagadin
trgovina z kožami
v Beltinci.

Naznanilo!

Vludno se naznanja p. n. občinstvu, trgovcem in kmetovalcem, da se
je otvorila s 15. decembrom na glavni ulici v Dolnji Lendavi hš. št. 80.

Delniška glavnica
K 30,000.000—

Slovenska Banka

Čekovni račun
št. 12.620

podružnica Dolnja Lendava

ki prevzema vloge na hranične knjižice, žirō in druge vloge ter izvršuje vse bančne posle naj-
točnejše in najkulantnejše.

Nakup in predaja vskakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valut, eskomp in inkaso
menic, izvršuje borzna naročila ter vsakovrstna nakazila v tu in inozemstvu najbolje in najhitreje.

Vloge se izplačujejo brez prehodne odpovedi in do vsake višine.

Poslovni zveze z vsemi večjimi kraji v tu- in inozemstvu, vključljivo Zedinjene države v Ameriki nam dajo možnost hitrega in cenega posredovanja ter se nadejam, da se bode p. n.
občinstvo v veliki meri posluževalo našega domačega zavoda.

Priporočamo se Vam

z odličnim spoštovanjem:

Ravnateljstvo Slovenske banke
podružnica Dolnja Lendava.